

udbetaling, og så er den sag stort set klaret. Det er jo et kæmpemæssigt fremskridt.

Der, hvor vi har problemer i skattelovgivningen, er jo i hele selskabsskattedelen, hvor vi i vores iver efter at sige, at nu skal virksomhederne søreme have de bedst mulige muligheder – og fred være med det, jeg vil gerne have, vi har arbejdspladser og beskæftigelse – alligevel har lavet et enormt apparat af lovgivning, hvor vi hele tiden tildeler virksomhederne nogle fordele, og for at de så ikke misbruger fordelene, laver vi et antal paragraffer, der overstiger det første tal manglefold for at prøve at beskytte os mod, at vi bliver snydt, altså værnsreglerne.

Det er jo der, moradset i virkeligheden er i den danske skattelovgivning. Det er der, hvor man kan sige, at vi fører erhvervs politik gennem skattelovgivningen i stedet for f.eks. at sige, at hvis vi vil støtte en erhvervsaktivitet, så lad os da støtte den med et tilskud, for det tilskud kan vi følge, og vi kan se, hvad det bliver brugt til, og vi kan få en afregning for det.

Men vi har altså valgt ikke at ville give tilskud, man kan få et skattefradrag. Det er virksomhederne fuldstændig ligeglade med, for det er de samme penge værd, om man får det som fradrag eller man får det som tilskud. Men det med fradraget er bare alligevel nemmere at manipulere med.

Derfor har vi fået moradset, fordi det hele tiden skal foregå i det omfang, det gør, via skattelovgivningen. Jeg synes bare, det er uklogt at gå videre ad den vej, at man siger: Vi gør det her for at hjælpe erhvervslivet, og så er vi til gengæld lige nødt til at gøre alle de her ting for at prøve at undgå, at de mest kreative snyder os.

Jeg tror, at det for det første er et sisyfosarbejde at prøve at undgå kreative folk i erhvervslivet, der vil snyde i skat, men jeg tror altså også for det andet, at det er uklogt overhovedet at indrette skattelovgivningen på den måde.

Derfor vil jeg opfordre til, at man i højere grad prøver at indrette vores selskabsskattelovgivning på en måde, der er lige så enkel, som den er for personer, nemlig at vi beskatter indkomsten, lige så snart vi kender indkomsten, og på den måde jo klarer langt det meste, i stedet for det meget komplicerede system, vi har i dag, som både er til gavn for virksomhederne og ikke mindst for revisionsfirmaer og advokatfirmaer, som kan bygge kæmpemæssige paladser nede på Langelinie, fordi de tjener så ustyrlig mange penge på al den her rådgivning.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg tror, jeg vil undlade at starte en længere diskussion om, hvor langt vi er fra statskasselovens § 4, 5 og 6, for selv om jeg egentlig anser det, hr. Frank Aaen sagde om, hvor enkelt det er blevet for den almindelige dansker at klare sin egen skatteopgørelse, som lidt af en ros, vil jeg også sige, at der nu stadig væk også, især hvad angår private, der kan have biindtægter og andet, er nogle opgaver, som vi skal tage fat på.

Jeg vil nu sige, at vores opgave, vores mål både som Skatteministerium og regering er at lave en forenkling af skatteloven, hvor det er muligt. Vores problemstilling er bare, at der, hvor der skal laves forenklinger, opstår der tit behov for værnsregler efterfølgende.

Jeg tror nu alligevel, at man ikke skal undervurdere, at selv om der er administrativt bøvl ved at have skattelovgivning, som fremmer eller hæmmer forskellige elementer, så er der nu også administrativt bøvl ved at have tilskudsordninger, der både skal ansøges om og kontrolleres efterfølgende.

Det, der egentlig fik mig herop, var hr. Morten Homanns kommentarer til den århusianske elevatormodel, som en skattemodel er blevet kaldt. Hvorfor har vi ikke grebet ind over for den før? Ja, rent faktisk greb vi ind over for den ganske kort tid efter, dage efter, at det egentlig blev et hul, fordi skattevæsenet havde fået medhold i vurderingen af, at den århusianske elevatormodel ikke var lovlig. Det havde vi fået i Landsskatteretten, og vi havde fået det i Landsretten, og det var først, da Højesteret kom ind over, at vi egentlig blev underkendt og det dermed blev et hul.

Inden for den samme uge præsenterede vi det her lovforslag, som i forbindelse med, at vi kiggede på andre områder, også var en sikring af, at den såkaldte århusianske elevatormodel ikke kunne fungere længere, altså en hullukning.

Kl. 13.20

Så jeg må sige, at på det her punkt vil jeg ikke acceptere, at vi skulle have sovet i timen. Vi har tværtimod haft en lovgivning klar, også selv om vi regnede med at vinde sagen i Højesteret.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til foreløbig to korte bemærkninger, først fra hr. Morten Homann.